Битий небитого повезе.
Так і не навпаки!
Так, бо коли, як у казці все,
значить, ще є казки.

Доки ще ватерка палахтить
й люлькою дід пахтить,
доки мете хоч така зима,
сядемо кружкома.

Чом же похнюпився наш кавкар,
дідо-всевідо наш?
Денно і нощно його товар
оберігає страж.

Ні, не товар, ні, не ремесло!
Без вікон, без дверей
вижив наш дух,

бо його живло —

віра сліпих людей.

Радуйся, діду!

Старче, присядь,

знову нам розкажи,
як брали штурмом злу непроглядь
вічні Іван і Жид.

Сходьтеся, дітки, в коло тісне.
Згибіє зло земне —

ватра (на всій землі) спалахне,
й добрий дідусь почне.